

*Le 21 juillet 2005 a debut le 11eme Forum Hamazkayin .
Fondee en 1928 par Nigol Arpalian, Hamazkayin est la reponse a un besoin
educatif urgent. En effet , apres le genocide ,alors que les survivants s
eparpillent aux 4 coins du monde,le danger de L'assimilation guette la
nouvelle diaspora.*

*Avec comme objectifs la diffusion et la promotion de la culture
armenienne par le biais d activites educatives, Hamazkayin est devenu en 80
ans une organisation a dimension mondiale: plus de 50 ramifications sur 4
continents, dont 3 ecoles secondaires ou pres de 2000 eleves etudient
l'armenien (Beyrouth, Marseille et Sydney). Le forum 2005 se deroule en
plein coeur de Erevan. C'est l'occasion pour des jeunes du monde entier de
decouvrir ou redécouvrir leur patrie, de mener des activites culturelles et
ludiques, mais aussi de se rencontrer afin de partager des impressions et
vivre une experience inoubliable.*

*Ահաւասիկ սկսած է Համազգայինի 11րդ Ֆորումը:
Համազգայինը, որ հիմնուած է 1928ին Նիկոլ Աղբալեանի կողմէ,
հայ մշակոյթի դպրոցն է: Փաստօրէն, Մեծ Եղեռնէն ետք, երբ
վերապրողները ցրուեցան աշխարհի չորս կողմերը, այս անգամ
ճերմակ ջարդը կը սպառնար Հայկական Սփիւռքին վրայ:*

*Նպատակ ունենալով հայ մշակոյթը պահպանել եւ
տարածել նոր սերունդին , Համազգայինը այսօր 80 տարուայ
համաշխարհային կազմակերպութիւն մը կը հանդիսանայ: Ան
ունի 50 մասնաճիւղեր չորս ցամաքամասերու վրայ, երեք
երկրորդական դպրոցներ եւ մօտ 2000 ճեմարանականներ
(Պէյրուս, Մարսէյ եւ Սիտնի): Այսօր,ֆորում 2005ը կը կայանայ
Երեւանի սիրտին մէջ: Այս առիթն մըն է հայ երիտասարդութեան
ճանչնալու Հայրենիքը, շաղուելու անոր առօրեային պտոյտներու
ճամբով, հետեւելու զանազան վարժութիւններու եւ
դասախօսութիւններու ինչպէս նաեւ հանդիպելու նոր ընկեր-
ընկերուհիներու, անոնց հետ փոխանակելու միտքեր եւ
ունենալու անմոռանալի յիշատակներ...*

Ֆորումականներու Օրագրութիւններէն...

Առաջին օր

Օդանաւակայան... Թուղթը ձեռքիս սպասում էմ հասնելիք ֆորումականներին : Երկու ժամ կանգնած էմ ամբոխին մէջ: Չկան: Երեւի բաց թողեցի: Հիմա խուճապի են մատնուել: Բայց չէ, ահա մէկը եկաւ, ժպտաց: Դաւիթն է, գլխարկը թարս դրած, ահա եւ Ժիրայրը, Պարգեւը: Պարգեւը նման է Հարի Փոթըրին... լաւ տղերք են, Անին՝ մեր Ռուսաստանից մասնակիցը, չկայ: Լիլիթը ասեց մի՛ սպասիր: Ծանօթացնում էմ. սա մեր Լաս Վեկասն է, ծիծաղում էմ, յետոյ անցնում ենք Մետրոպ Մաշտոց Պողոտայով: Դաւիթը զարմանում է տեսնելով շարժական գովաստը. «Ամերիկայում սենց բան չկայ»...

Սա Հայաստանն է ...

Նրանց տեղաւորում էմ հիւրանոցում, արտաքուստ գոհ են, ասում էմ առայժմ եւ մտնում առաւօտեան Երեւանի մէջ:

Երկրորդ Օր

Այսօր ծանօթացայ նաեւ Հարի Փոթըրի զարմիկի Համբիկի հետ. Cool Boy: Չորսն էլ ընտիր տղերք են: Ոսկէ քառեակը կազմուեց: Ստերմութիւն ենք անում: Ժիրայրի անունը անընդհատ շփոթում էմ. Սերուժ էմ ասում...

Առաջին շրջագայութիւնը սկսուեց Յաղթանակի զբօսայգուց: Տղերքը Նկարում էին, զարմացած նայում: Յետոյ գնացինք Գրիգոր Լուսաւորիչ Եկեղեցին: Տպաւորութիւնը մեծ էր, իսկ Սասունցի Դաւիթի արձանի մօտ ֆորումականները անակնկալի եկան՝ տեսնելով աւազանում լողացող երեխաներին: Երեխաներից մէկը բարձրացել էր արձանի վրայ ինչպէս «Սասունցի Դաւիթ» ֆիլմում: Երեւի նրան անուն էլ էր Դաւիթ:

Յետոյ եղաւ ֆորումի պաշտօնական բացումը. Իւրաքանչիւրս ինքզինք ծանօթացրեց: Ապա ընկի. Սելլան մեզ տեղեկացուց ֆորումի օրէնքները, ապա մեզ կապոյտ եւ սպիտակ շապիկներ եւ գլխարկներ տուեցին:

Երեկոյեան գնացինք Ուրարտու ճաշարան: Ինձ Թամատա ընտրեցին մի քանի ոգեշնչող կենացներ ասեցի, որից յետոյ սկսեցինք պարել- ուտել:

Շատ հետաքրքիր եւ աշխուժ էր պարում Գեւորգը ԱՄՆից, մեր monitorը: Ես պարելու հրաւիրեցի Ալիքին, որը Bostonից է:

Երկու ֆրանսահայ աղջիկներ կան՝ Ջենիֆըրն ու Վիգին: Շատ անուշիկ աղջիկներ են: Նրանք շատ նման են ֆրանսուհիների, եթէ հայերէնը չիկներ, կը կարծէի թէ ֆրանսուհիներ են: Մի ֆրանսահայ տղայ էլ կայ Մարսէյից, իրանից իմացա որ նա եղել է Կիլիկիա նաւի վրայ երբ Կիլիկիացիները Մարսէյում էին:

Գիշերը պետք է դիմաւորէի Ալինին ու Թալինին: Հիւրընկալուեցինք զարմիկների սենեակում, քիչ մը զրուցելուց յետոյ նրանք քնեցին. շատ յոգնած էին:

Ես ու Համբարձումը գնացինք օդանաւակայան եւ հազիւ գտնելով նրանց բերեցինք հիւրանոց:

ՍԵՎԱԴԱ

Երրորդ Օր

Յուլիսի 22ի առաւօտեան մասնակիցներն իրենց արդէն ֆորումականներ էին զգում: Ֆորումի առօրեան սկսուեց Ռ. Յովհաննէսեանի դասախօսութեամբ:

Բոլորը անհամբեր էին լսելու դասախօսութիւնը՝ նուիրուած Հայոց Տեղասպանութեան: Անշուշտ անհերքելի է Յովհաննէսեանի վաստակը նա բացատրում էր պատկերներով: Հայաստանում տարածուած է այն թիւր մտայնութիւնը թէ սփիւռքահայ երիտասարդները քիչ են տեղեկացուած Հայաստանի պատմութեանը, գրականութեանը... սակայն ֆորումի մասնակիներից ոմանց կեցուածքը ինձ հակառակում է փորձում համոզել: Դրա յաջող ապացոյցն էր նաեւ Յովհաննիսեանի դասախօսութիւնը որի ընթացքում հնչեցին հարցեր, տեսակետներ... Եւ ես բանավիճային քննարկման հեռաւոր բոյրը առա...

Նոյն օրը ֆորումը ուզեւորուեց Գառնի եւ Գեղարդ: Հայաստանում իմ 19 տարուայ կեցութեան ընթացքում ընդամենը մէկ անգամ եմ այցելել Գառնի եւ Գեղարդ եւ զուր չէր որ Սերժը նկատելով իմ հետաքրքրուած հայեացքը իւրաքանչիւր նախշին եւ քանդակին հարցրեց. « Հայաստան ապրած ըլլալով քանի՞ անգամ այստեղ եկած էք...» Չփորձեցի պատասխանել թէ ամէն օր տնից դուրս գալով եւ ամպերի միջից առնականօրէն դուրս ցցուած հայկական լեռնաշղթայի իւրաքանչիւր լեռ տեսնելով ես ինձ Գառնի-Գեղարդի Նորավանքի, Հաղբատի, Սանահինի ... մօտ կամ մէջ եմ զգում:

ՄԱՐԻԱՍ

We are proud to be Armenian because we have people like...

Gomitas Vartabed (1869 - 1935)

He was one of the most renowned Armenian Churchmen and musician of modern times. He studied music and was awarded a doctorate degree in musicology. He wrote over three thousand songs in Armenian, Arabic, Kurdish, and Persian, and also contributed significantly to the modern Armenian Badarak. His main contribution was to rediscover Armenian folk music. He spent years traveling throughout the provinces and visiting many villages listening to native songs and dances, and making notes of them for further analysis. In addition to the folk music, Komitas arranges the entire music of divine liturgy (Badarak) of the Armenian Church.

After April 24, 1915 massacres of the Armenian people by the Turks, he succumbed to mental and physical anguish and never fully recovered. He died in Pairs, on October 22, 1935 in a mental hospital.

Discovering Armenia: Where have we been so far?

Garni Temple

Reminds one of Parthenon. It was built in the first century A.D. by the Armenian king Tiridates with the money from Emperor Nero.

The temple was destroyed in 1679 in an earthquake but was reconstructed.

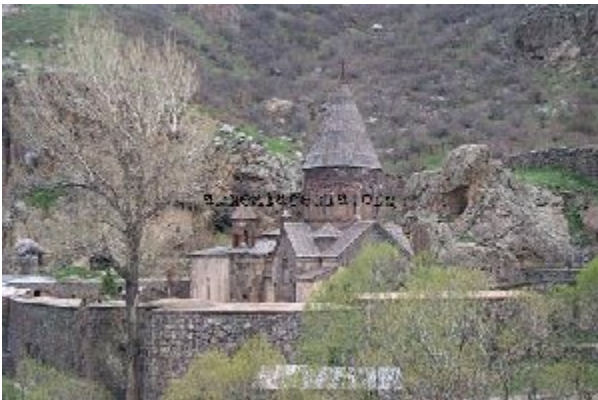
The structures of Garni combines elements of Hellenistic and national culture.

The temple was dedicated to a heathen god, probably Mithra, the god of the sun. After Christianity had been proclaimed the state religion in Armenia in 301, the temple was probably used as a summer residence of the kings. The bathhouse is situated nearby. It comprises of a dressing room, cold warm and hot water bathrooms. On the ground there are the pictures of the gods of the ocean and the sea.

Geghart Monastery

Is an incredible ancient Armenian Monastery, partly carved out of a mountain.

It was also called Airivank- cave monastery. A legend says the legendary spear geghard [that pierced Christ] was brought there. The geghard now is kept in Etchmiadzin museum.

The monastery has been around since before the 4th century, the main cathedral was built in 1215. There is some water in a small pond/stream in one chamber and carved into the mountain and the acoustics are great throughout.

Numerous khachkars cut on rock surface and on the walls of the structures or put up on the territory of Geghard.

Ejmiadzin Cathedral Compound

Ejmiadzin is the center of Armeinan Church in Armenia. Is is where the Catholics Of All Armenians lives and the location of Ejmiadzin Cathedral. The cathedral is built in 480. Ejmiadzin means “The coming of the only-begotten because it was built where people said Jesus Himself descended from heaven to show where He wanted a church built.

Չորս օրուայ մէջ ի՞նչ են Ֆորումականներու տպաւորութիւնները

Էտուին

Երեք օր անցաւ կարծես արդէն 15 օր է ես այստեղ եմ:

Աննա

Այս 4 օրուայ մէջ ամենէն շատ սիրեցի Սերուժին մօրուքը...

Պարգել

Պարգապես ամեն ինչ սիրեցի մինչեւ հիմա:

Գալիբսէն առաջին անգամ Յայասան կ'այցելէ եւ ամեն ինչ իրեն տպաւորեր է մանաւանդ Էջմիածինը:

Ժիրոն եւ Դաիւթիը ամենէն շատ Գեղարդը սիրած են:

Մնացեա՞լը... գոհ են, սակայն կը սպասեն մի քանի օր ալ անցնի եւ իրենք իրենց կարծիքը մեզի կը փոխանցեն:

Միայն Լոռին քիչ մը հիւանդ է, իր պայուսակը տակաւին չէ հասած...

Կարծես ամենքը հեքեաթի մը մէջ ըլլան, եւ այս հեքեաթը շարունակելի է...

ՅԱՍՄԻԿ

Are we armed enough?

The first lecture of the Forum took place on Friday the 22nd of July. The lecture was entitled "The denial of the Armenian Genocide and the Awakening of the Turkish **Intellectuals**" and was presented by Prof. Richard Hovannissian, who is a professor of Armenian and Near East History at the University of California. Prof. Hovannissian emphasized that the most remarkable date of the Armenian History was the date 1915, during which the first genocide of the twentieth century took place. He explained how the Young Turks tried to actualize the plan of the extermination of the Armenian people and their deportation from their historic lands. He explained the stand of the Turkish Government since then, which is based on denial of the Genocide and falsification of real history. On the other hand, he pointed that there is a kind of change in the mentality of some Turkish intellectuals who recognize the Armenian Genocide although they are not with the idea of payback. Definitely, the recognition of the Armenian Genocide will help Turkey pave its way to the European Union and the sooner official Ankara and the Turkish society stop looking at the Armenian Genocide issue as a taboo, the better their future in this sense.

Most importantly, however, Prof. Hovannissian raised another issue: it was about us, our responsibility in the Genocide issue. What is Hye Tad (Armenian Cause) after all? It's the demand of our rights, the fight in protest of the injustice done, the cruelty applied on a whole nation and the deprivation from our historic lands. Are we able to face the different types of challenges put by the Turkish side? Are we able to indicate the lies **that the** Turks tell about the Armenian Genocide? In order to answer yes to these questions we have to be perfectly prepared about this subject and make sure we have triumphant answers to all types of questions that the Turkish side raises in the purpose of misleading the world.

So, are we armed enough? Here's a question raised which hints at not getting an answer necessarily, but at thinking it over and planning at feeling affirmative about it when hearing it a second time...

MARO